

τικὴν μουσικὴν καὶ τὸ κλειδοκύμβαλον. Πλὴν τὸ δυστυχὲς παιδίον δὲν ἦτα εὐτυχὲς, διότι παρὰ τῷ θεῷ του ἢ τροφῇ του ἦτο τόσο ὀλίγον ἀφθονος, ὅσον τὰ ξυλοκοπήματα ἦσαν πλουσιοπάροχα. Ἐν τοσοῦτῳ ὁ Ἰωσήφ ὑπέμενε τὰ πάντα καρτερικῶς, διότι ἢ πρὸς τὴν μάθησιν ἐπιθυμία του καθίστα τὰ

σὴν ἠδύνατο ἤδη νὰ παίξῃ θαυμασίως τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἡ φωνὴ του διεκρίνετο μεταξὺ ὄλων τῶν ἄλλων παιδίων τοῦ χοροῦ διὰ τὴν καθαρότητα. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τῷ ἐπέτρεπον νὰ πηγαίνη εἰς Ῥορόν πρὸς ἐπίσκεψιν, καὶ τότε ἔψαλλε μετὰ τῶν γονέων του συνοδαίων ἀξιόλογα μὲ ἐν αὐτοσχέ-

ΙΩΣΗΦ ΣΑΥΑΝ.

λοιπὰ ἀνεκτὰ. Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ζήσῃ ἀνευ τῆς μουσικῆς. Μολονότι ὁ θεὸς του ἦτο ὑπερμέτρως ἰδιότροπος ἢ πρόθυμος νὰ λαμβάνῃ τὴν βακτηρίαν του νὰ τὸν κτύπῃ, ὅταν εὕρισκετο ὅμως εἰς καλὴν τινα στιγμήν ἐδείκνυε φίλιαν εἰς τὸ παιδίον καὶ ἠγάλλετο διὰ τὰς θαυμασίας προόδους του. Δύω ἔτη διήλθον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὁ Ἰω-

διον βιολίον.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἐπῆλθε συμβάν τι τὸ ὀπίθιον ἐπέφερε μεγάλην μεταβολὴν εἰς τὸν βίον τοῦ Ἰωσήφ.

Ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ Χερμβούργου εἶχε πολλάκις θελήσῃ ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου. Οὗτος εἶχε φίλον τινα τὸν Κ. δὲ Ῥέουτερ ἐν Βιέννῃ, ὅστις ἦτον δι-